

Two-timers
Verslag van de 35^e Duotocht a/b Pluk.

Dag 1

Om de race fris te starten hebben allebei een dag vrij genomen. Op het gemak boodschappen doen, schoten uitzoeken bij de sponsor, laatste klusjes. De gebruikelijke hoofdreknoefeningen om te bepalen hoeveel eieren, spek, kaas, brood en krentenbollen nodig zijn. Plus de schatting hoeveel koek, chocolade, rookworst en soepjes echt belachelijk zou zijn.

Even bijpraten met Willem en Sal, die we ook al een jaar niet meer gezien hebben. We staan er met wat meer zelfvertrouwen dan vorig jaar: we werken ons op tot routinees.

T&T kastje inbouwen. Direct op de accu, zodat het laatste is wat de wereld van ons zou horen in geval van calamiteiten onze positie, snelheid en accuspanning. Check!
Duo-tocht-boegstickers erop, we hopen hiermee een trend te zetten!

Drukke voorbereidingen.

De tactiek hadden we voor de briefing al bedacht: met veel wind eerst de Westerschelde op en neer, want zonder wind maar op stroom is dat niet doen. De voorspelling voor de komende dagen was namelijk respectievelijk veel, matig, weinig en weinig. Dus je moet wat.

Na het diner, waarvan ik het gebakken spek hogelijk kon waarderen, werd er gebriefd. Op zich niet heel verrassend: ze laten je alle hoeken zien en ten behoeve van de verplichte rust is er wolk van (vrijwillige) havens geografisch verspreid over de kaart. Een leuke twist dit jaar is de keuze tussen 'Blankenberge' en een uitdaging bovenlangs de Zeeuws Vlaamse kust, dit sloot aardig aan op onze tactiek!

Dus: trossen los en naar de sluis. Daar werd door het geluid van winddruk op de verstaging duidelijk dat het misschien niet direct een comfortabele rit richting Blankenberge zou worden. Maar goed, met de laatste uurtjes daglicht erbij leek het nog niet zo'n probleem. Uren later, met een flinke knik in de schoot, in het donker en voor Zeebrugge bleek ons zeemanschap goed van pas te komen. Golven aan dek, regelmatig 40 knopen op de windmeter, haperende tablet vanwege zout water op de waterdichte hoes en door natriumlampen gemaskeerde havenlichten maakten Blankenberge aan lagerwal aanlopen tot een uitdaging. Tussen de havenpielen stond een mooi zeetje waarop we behoorlijk efficiënt naar binnen surften. Nog steeds danig onder de indruk lagen we een uurtje later met drie andere deelnemers in de haven. We besloten te wachten op minder wind, door dezelfde golven weer naar buiten zagen we niet zitten.

Dag 1

Dag 2

Om drie uur nog-wat was het trossen los en pakten we de 1-meterhoge golven tussen de pieren zonder problemen. Stipt tussen de pieren de motor in vrij en afvallen richting Stellendam. Zeebrugge ziet ons niet op de radar, maar wenst ons evengoed een veilige reis. In de windschaduw van een Grimaldi Liner verlangen we naar de overkant van de vaargeul, waar de adrenaline weer een beetje afneemt.

Heerlijk varen richting Stellendam, steeds minder wind, steeds meer licht en steeds meer trek in iets voedzaams. Direct na de sluis besloten we de motor nog ff te laten draaien om te accu's af te toppen, na een paar minuten sputterde de motor en tank leeg. Nu kwam onze sport boat ervaring wel van pas: zeilend aanmeren bij het tankstation. 10 liter in de jerrycan en 12 liter in de tank... beetje weinig...

Efficiënt door het geultje voor de punten, dan recht oversteken naar Spui. Nu het wat later op de dag werd en we vanwege de draaitijden van de brug niet opgesloten op het Haringvliet wilden liggen, besloten we drie keer 'het Spui geheel te bevaren'. Perfect gepland hadden we respectievelijk stroom mee, stroom mee en stroom mee. Twee keer onder spinaker voorrang gegund door het veertje. Het eerste been afgesloten met Rhoon. Het derde been Quick en Dirty inclusief stop in Blinckvliet: Een lekker gevoel van Victorie: wie is er nog bang voor Spui?

Oude Maas is verplicht moteren, in de donkerte is dat een aparte ervaring met hard varende broodpoepers en kleine zeeschepen. Strak stuurboordswal doet wonderen en redelijk eenvoudig gaan we richting Strijensas. Tot ... de motor weer een beetje inhoud. Dat is hier niet de beste optie.. Joep vult diesel bij (want zal wel op zijn..): drie liter, voegt een shockdosering antibacteriespul bij (want wie weet) en laat de brandstofvuldop open (want de ontluchting is mogelijk verstopt). Dan loop de motor loopt weer als een zonnetje. We vragen de verkeersleiding over te mogen steken naar Barendrecht, zodat we in de haven op het gemak kunnen zoeken naar een oorzaak. We laten vallen een beetje motorproblemen te hebben waarna een mooi patrouillebootje van RWS op de achterpreekstoel plaats neemt en opvarende Ron een gesprek met ons begint.

Wanneer het toerental andermaal terugloopt neemt de RWS ons op sleeptouw richting Dordrecht en wijst een prima stijgtje aan met uitzicht op de hefbrug. Als dank geven we hen de URL van de website van de Duotocht. Die vonden ze heel mooi want de volgende dag belden ze Willem om te vragen of hij het wel zo'n goed idee vond om wedstrijden te organiseren op de Oude Maas ;-)

Al sleutelend concludeerden we verstopping door dieselbacterieprut, zachtjes doorblazen

lost veel op. We pakken drie uurtjes slaap om een beetje bij te komen van de indrukken.

Dag 2

Dag 3

Via Dortse Kil naar Strijensas met vroeg daglicht.

Onze vrees was dat het van hieruit recht in de wind moest, op een 50 meter breed fietspadje geen pretje, maar het was (bijzonder) scherp aan de wind net te doen. Verderop op het Hollands diep wat ruimer en comfortabel naar de sluisen. Ooltgensplaat: Wat een prachtige ontvangst en drie punten d'r bij. Gezien de windvoorspelling werden de ambities wel steeds bijgesteld. Nu werd het plan: alle verplichte items doen, de zeer voor de hand liggende bonuspunten pakken, maar zo snel mogelijk richting Veerse Meer alwaar we alle punten zouden pakken die het concept van op tijd finishen nog kon verdragen. Dus: Grevelingen op, naar Bommenede en er weer af. Door naar de Krabbenkreek: Stroom mee richting Flipsland, netjes binnen de boeitjes. 7 punten pakken bij hoog water aan de loswal en met afgaand water zo strak mogelijk naar Stalland voor 10 uur slaap, alwaar perfecte steak met bier en wijn.

7-punter

Dag 3

Dag 4

Fris weer op voor de komende twee dagen doorhalen. Met een tergend wisselende snelheid door het water, maar stroom mee(!) richting betonhaven via Zeelandbrug. Rond doortij het geultje in en snel naar Colijnsplaat. Onderweg verzeilen we in een kampioenschap laser e.d. Dapper van die jongens en meisjes om met geen-wind op stroom te gaan liggen wachten op beter weer. Bruinvis links, bruinvis rechts. Opdracht 'ononderbroken Colijn-Kats' betekend twee keer haaks op de stroom oversteken respectievelijk naar en van de Zeelandbrug. In krabbengang lukt dat net, bizar dat COG en heading tot 60 graden uiteen liggen. Langleve de tablet en Harry de stuurautomaat. Het Plan verandert naar: snel naar Tholen en zonder omhaal naar Vlissingen met misschien een rondje aarbeieneiland. 's-nachts is er zo weinig wind dat we de vaarroute kanaal-door-Zuid-Beveland – Branbantsvaarwater niet over durven steken en besluiten te ankeren. Joep houdt wacht, Sander tukt.

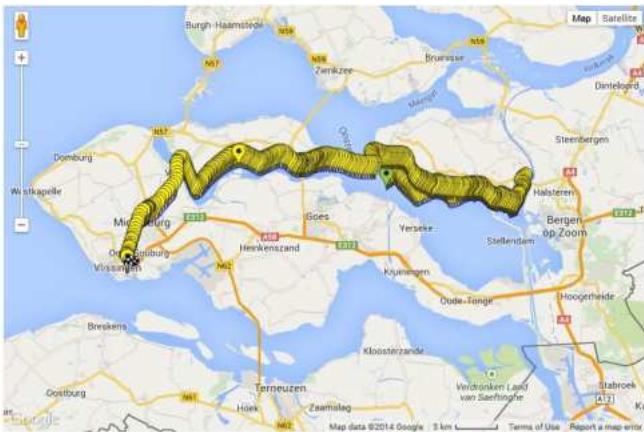
Dag 4

Dag 5

Midden in de nacht anker op en richting Tholen. Een vriendelijk sluiswachter van dienst schut ons snel dor de Bergsediepsluis. De nachtelijk speurtocht tussen rode en groen reflectorstrips gaat ons goed af. 10 minuutjes longlinen aan een meerpaal en weer terug

tussen de rood-groene fata's. Een beetje verbaasd schut de vriendelijke sluiswachter ons terug naar zout water en wenst ons een goede uitslag. Het Plan klopt nog, alleen werken de omstandigheden niet mee aan de realisatie. Onder de ochtend dobberen we richting de Zandkreek alwaar Het Plan niet meer haalbaar lijkt, voor 15:00 in Vlissingen kan slechts nog door een klein wonder lukken. Met ons schutten drie andere deelnemers door de sluisen van Kats Zandkreeksluis (dank voor de correctie aan de niet-zo-vriendelijke sluiswachter die het verschil niet kent tussen 10 en 55 minuten). Tot onze euforie bleken de anderen het al veel eerder te hebben opgegeven en nu slechts op tijd voor de mosselen willen zijn. Bijna het hele Veerse Meer over op de spi met een knoopje of 3, slechts ingehaald door 1 ander schip. Met het Aardbeieneiland slechts aan 1 zijde gezien te hebben valt Het Plan in duigen. Half drie in Veere is te laat. Plan B: voor 16:00 finishen voor een classificatie zonder punten.

Onder escorte van een WSV-Schelde lid met empathie pakken we de blauwe golf en zien zowel de wijzers van de klok als de dekken van de bruggen langzaam cirkeldelen aftekenen. Het laatste stukje plankgas de bocht om tussen de havenhoofden door en: Stop de tijd... drie minuten over....Team Pluk did it.

Dag 5